

Mirakelet med Oleg Ariefevs hage

På vei hjem mot Norge etter en lang og interessant reise i Russland i august i år, traff Olga og Terje Freberg og meg selv, den pensjonerte pastoren Oleg Ariefev i St. Petersburg. Han var den aller første adventistpastoren her i byen. I perioden 1938 til 1981 fantes det ikke noen registrert adventkirke her. Flere av de hemmelige menighetslederne som KGB pågrep, ble offisielt sendt til konsentrasjonsleir i Sibir. I virkeligheten ble mange tatt livet av nesten med det samme. Myndighetene ville for enhver pris ta knekken på kristne grupperinger. I 1981 ble det lettere å kunne samle troende. For å registrere den lille gruppen Oleg var leder for, gikk han fra kontor til kontor hver dag i hele seks måneder før det gikk i orden.

Grunnen til at vi tok initiativet til å få treffe Oleg, var at vi hadde fått høre rykter om et firkantet mirakel. Han tar oss imot med glede og uttrykker klart og tydelig at Gud er god. Han hadde en mengde vanskelige erfaringer som pastor under kommunisttiden, men tonen hans er den samme: Gud er forunderlig god! Så omsider kommer vi til “saken.”

Som mange andre mennesker som bor i byer i Russland, hadde Oleg og kona et hagestykke utenfor byen for å kunne dyrke grønnsaker. Mai 2002 var en meget tørr måned. Pastorparet var i den forberedende fasen i dyrkingsesongen og på plass i hagen sin.

Så skjedde noe uventet! Helt borte ved hjørnet av det store hageområdet, ca 200 meter unna, begynte det å brenne. Man tror at den var påsatt. Lukten og synet av røyk var ikke til å ta feil av. Vinden blåste nøyaktig mot deres område. Hva kunne de gjøre for å stoppe brannen? Det var ikke mye! Vinden og ilden herjet i det tørre gresset uten hensyn til menneskers meninger. Varmen og røyken kom nærmere og nærmere. Ilden spredte seg både rett frem og til sidene. Fire hytter ble helt nedbrent. Andre delvis ødelagt. Etter å ha prøvd å slå ned på ilden og blitt både varme og utmattede måtte de gi opp. Oleg forteller videre: “Nå var det bare én ting å gjøre. Vi kom oss fort inn i vår lille hytte. Der knelte vi ned og bad: “Gode, gode Gud, beskytt vår hage, huset og grønnsaksspirene. Du ser vi trenger maten til neste vinter ... Må din vilje skje!” Så går vi ut for å se. Når brannen kommer til vår hage, deler den seg til høyre og til venstre, slik at vårt område ikke blir rammet. Ilden følger kanten helt nøyaktig, og ved hjørnet snur ilden 90° og følger den neste kanten til hagen vår. Når så ilden har brent ned alt rundt hagen vår, møtes den og fortsetter sin nådeløse ødeleggelse.”

Oleg og kona blir bare stående helt målløse. De har nå vært tilskuere til et meget spesielt firkantet mirakel. Hagen er urørt og helt uskadd! Oleg er overbevist om at Gud gjorde dette mirakelet ikke bare for deres del, men for alle de andre som var øyenvitner. Naboene visste nemlig at de var et pastorpar for den sanne Gud som lever. Et mektig vitnesbyrd!